

דברי תורה, חיזוק, שמחה וסיפורי צדיקים

וידבר ה' אל משה לאמור שלח לך אנשים, איתא בזוה"ק תלת עלמין אית לי' לקו"בה, עלמא דגניז בגוה ולא אתידע כלל, ועלמא דאתידע בה תמיד, ועלמא דאתידע ולא אתידע, והענין בזה כי יש שאין תפלה מועיל לו כלל וזה נקרא עלמא דלא אתידע כלל, היינו שנגד האדם הזה הקב"ה מסלק כבודו לעילא, ועלמא דאתידע בי' תמיד הוא נגד האדם שהש"י הוא תמיד בעזרו ומסיעו אף בלא תפלה ולא יוצטרך לתפלה, עלמא דאתידע ולא אתידע הוא נגד אדם שאין לו סיעתא בלא תפלה אך ע"י תפלה הוא נענה לאדם הזה יבא בלב רצון לתפלה כי לאלו השנים הראשונים לא יבא שום רצון בלב להתפלל, וכן הוא הענין כי ההולך בסיעתא לא יצטרך לתפלה ומי שלא יועיל לו תפלה ג"כ לא יבא לו בלב שום רצון תפלה, אך האדם כאשר לא יבא לו רצון לתפלה צריך להבין מפני מה אין בו רצון אם הוא מפני שלא יועיל לו או מפני שאין צריך, וכמו כן הענין במרגלים והמרגלים לא הי' מועיל להם שום תפלה לפיכך לא בא בלבם רצון תפלה, וכלב היה צריך לתפלה לפיכך נשתטח על קברי אבותיו והתפלל, ויהושע לא הי' צריך לתפלה כי הלך בסיעתא מה' כמ"ש בזוה"ק כי משה ברכו בסיעתא עילאה, לפיכך לא היה צריך לתפלה: ספר מי השילוח

ויקרא משה להושע בן נון יהושע, הנה אות יו"ד רומז לתמימות כי היא נקודה קטנה, ועי"ז הוסיף לו היו"ד כי איתא בגמ' האומר לחבירו צא וקדש לי אשה והלך וקדשה לעצמו מקודשת לשני ואמר הגמ' ע"ז אלא שנהג בו מנהג רמאות, וכן הי' נראה גם כאן ביהושע כי משה שלח אותו לתור את ארץ ישראל ולבסוף נסתיים הדבר שלעצמו תר אותה והי' נראה שהליכתו לא הי' בתמימות, לכן הוסיף לו אות יו"ד שמורה עליו שהוא תמים בכל מעשיו, וזה שתרגום יונתן בן עוזיאל וכד חמי משה ענוותנותו דהושע קרא להושע בר נון יהושע: ספר מי השילוח

ומה הארץ אשר הוא יושב בה הטובה היא וגו'. החי' הרי"מ זצ"ל אמר שבכל תמוז ואב, מתעורר נסיון אצל עיני העדה להיות מרגלים לראות טוב הארץ, ואיך ובמה יתקנו את ישראל באלול, להיות ראוים בר"ה שיגאלו: ספר שיח שרפי קודש

בפסוק ויכרתו משם זמורה פירש רש"י יהושע וכלב לא נטלו שכל עצמם להוציא דיבה נתכוונו, וקשה הא משה רבינו ע"ה אמר להם והתחזקתם ולקחתם, ואפשר לפרש רק אם יהי' להם התחזקות יקחו, והם לא הי' להם התחזקות כדכתיב ונהי בעינינו כחגבים כו' לכן לא הי' להם ליקח: שפת אמת ליקוטים

ויספרו ויאמרו באנו אל הארץ כו', אפס כי עז העם, להיות כי גנו את הארץ בעשר דברים של גנות כי היו עשרה מרגלים וכל אחד אמר דבר אחד ושם כל אחד מורה על הדבר שאמר וגינה בה את הארץ, והמבין יבין: ספר מי השילוח

אפס כי עז כו' נראה שזה הי' עיקר החטא של המרגלים שהרי אמרו חז"ל החזק הוא הרפה אם רב שיש ארץ מגדלת אוכלסין וגבורים ויש ממעטת כו' נראה כוונתם שלא הי' הכוונה אם חזקים ורבים הם יהי' קשה לכנוס כי מה הפרש לפני המקום ברב או במעט רק הי' הכוונה להיפוך אם חזק ורב סימן שהארץ טובה ויתרבו בני ישראל ויתחזקו שם כי הארץ שלהם. אך הדברים היו סתומים והבינו המרגלים כי לריעותא היא וזהו החטא שלהם כי הי' להם לומר מה שראו ולא לפרש פירושים בהשליחות כנ"ל: שפת אמת ליקוטים

מילי דצדיקים

בשם המגיד ממעזריטש סימן לאדם אם שמר שבת כראוי, דהנה כתיב יראת ה' היא אוצרו, שאין להקב"ה בבית גנזיו אלא אוצר של יראת שמים ובשבת ג"כ איתא מתנה טובה בבית גנזי, ולמעלה הוא אחדות, נמצא יראת שמים ושבת באוצר אחד וזה הסימן אם משנכנס שבת לא הסיח דעתו מי"ש, סימן ששמר שבת: ספר אמרי פנחס - שער ד - שבת ומועדים {מ"ו}

בשם ר"ש פ"א אמר שבעת סעודה שלישית נגזר על האדם איך יתנהג כל השבוע. עוד אמר שלכן נקרא סעודה דז"א, שצריך להיות קטן ושפל בעיני עצמו. ואמר הוא נ"י, דהא בהא תליא, ע"ד שהוא בר"ה כנ"ל. (סימן קטז) ונראה דשייך לטעם הא' ובשעת סעודה שלישית יכול האדם להתפלל בענין השפלות. [ולכן יש לבקש בסעודה שלישית דשבת לפני ר"ה שיזכהו השי"ת להיות לו הכנעה ושפלות בראש השנה]: ספר אמרי פנחס - שער ד - שבת ומועדים {נ"א}

אמר הטעם שאומרים ג-ט פון אברהם במוש"ק, כי כל הדיבורים של שבת הם דברי קודש, ודברי חול הם להיפך וכדי שלא יצא מהיפך אל היפך, שלא יוזק. אומרים זאת התפלה בלשון חול כדי לחברם, **ומטעם** זה נהגו לומר אליהו במוש"ק, כי שבת מעין עוה"ב, מגן עדן, וחול עוה"ז, לפיכך נצרך לממוצע, כי בכל דבר יש ממוצע בין עולם לעולם וכו' ואליהו נכנס בגופו לג"ע ולכך אומרים אליהו שהוא ממוצע וכו': ספר אמרי פנחס - ד - שבת ומועדים {נ"ה}

<u>ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר:</u> אסתר פ"ח פט"ז **עשה** {**הרה"ק הבית אהרן מקארלין**} **סעודה** ביום כ"ג סיון, ושאל את המסובים, מה הענין בסעודה זו, ולא ידע מי מהם מה לענות, ואמר אליהם: שיום זה הוא יום מכובד, בו כתבה אסתר המלכה את האיגרות השלישית: ספר ברכת אהרן

על התורה ועל העבודה

ויוציאו דיבת הארץ אשר תרו בה. שמעתי מהה"צ דבלענדוב זצוקללה"ה שאמר לתרץ ולהמליץ על המרגלים שהיו באמת צדיקים ולמה עשו זאת רק שכל כוונתם הי' לש"ש, שרצו שלא יכנסו ישראל לארץ ישראל בכוונה פשטיות בשביל שהיא ארץ זבת חלב ודבש (הג"ה מהמעתיק, עד"ש (פסחים דף ח' ע"ב) לענין פירות גינוסר בירושלים ע"ש ע"כ), לזה אמרו המרגלים מה שאמרו, ואעפי"כ יכנסו, ואז יהי' כוונתם בלתי לד' ית' לבדו, וסיים הה"צ זצ"ל בזה"ל כן אמרתי מכבר, ועתה נראה לי שזה הוא הענין שאמרו ושם וכו' אנשי מדות כו' היינו בעלי מדות טובות שנוהגין כשורה זה עם זה, והיינו דבקרא נאמר לא בצדקתך וכו' כי ברשעת הגוים וכו' (בפ' עקב) וע"כ מכיון שגם המה מתנהגים כשורה לזה יש לחוש מלכנוס לא"י כעת עכ"ל הק': ספר שיח שרפי קודש

ארץ אוכלת יושביה. בשם הה"ק מווארקע זצ"ל בזה"ל אז קיין יושב קען מען דורט נישט זיין, שיוכל להגיע שם למדריגות עליונות וגבוהות מאוד, ובאם ח"ו מקלקל יפול עד המדריגה התחתונה ח"ו, והבן: ספר שיח שרפי קודש

וכן היינו בעיניהם פירש רש"י שאמרו אנשים יש בכרמים כנמלים, ובמדרש איתא מי אמר להם שלא היו בעיניהם כמלאכים. מיהו לשון הכתוב וכן היינו משמע שאמת כך הי', [עיין שפ"א כאן שנת תר"מ] רק נראה הפירוש שלפי שהיינו בעינינו כחגבים לכן כן היינו בעיניהם, וזהו שאמר המדרש שאם היו מאמינים בה' היו באמת בעיניהם כמלאכים רק על ידי חסרון אמונה נשפלו גם בעיניהם: שפת אמת ליקוטים

סלחתי כדברך, נראה הפירוש כי אם שהבורא יתברך הוא רחום וחנון אף על פי כן באמירת הי"ג מדות **הננו ועלינו אל המקום אשר אמר ד' כי חטאנו.** והקשה הר"ר הענין מאלכסנדר זצ"ל א"כ עשו תשובה באמרם כי חטאנו. אך הנה אמרו חז"ל (ירושלמי מכות פ"ב הל"ו) במדרש שאלו לחכמה נפש החוטאת מה יעשה אמרה רשעים תרדוף רעה. לנביאים אמרו נפש חוטאת תמית. לתורה אמרה תביא קרבן ותכפר. להקב"ה אמר יעשה תשובה. הפי' הוא שאלו לחכמה. אם אדם חטא ויחשוב בדעתו ובחכמתו כמה גודל חטאו שמרד בהקב"ה. ונפשו מרה לו מאוד ואין רואה שום עצה עבורו רק נפש החוטאת תמית. ואח"כ כשרואה שאין לו עצה יקח א"ע ללמוד תורה וימצא לו עצה להביא קרבן ויכפר. אבל עוד בזה"ז אין זה עצה עבורו כי קרבן הוא דוקא בזמן שבהמ"ק קיים. ועוד נפשו מרה לו. עד ששואל להקב"ה בעצמו ויתן לו עצה לעשות תשובה ויתחרט על מה שעבר ויקבל על להבא לעשות הטוב והישר. ויאמר חטאתי עם החרטה א"כ התשובה שנתן לו הש"ית עצה. הוא דוקא לאחר שעבר עליו כל המרירות הנ"ל אשר כמעט שאין לו שום עצה. אז הקב"ה מקבלו בתשובה שלימה לפניו ית"ש. אבל באם תיכף אחר החטא. יאמר חטאתי בלי שום חשבון הנפש כנ"ל אין זה תשובה, כמו כן הם אמרו הננו ועלינו אל המקום כו' כי חטאנו. והבן: ספר שיח שרפי קודש

ולא תתורו וגו'. החי' הרי"מ זצ"ל אמר כשאדם לומד ומתפלל וחושב מה אני חסר הלא אני צדיק וחסיד זה בכלל לא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם: ספר שיח שרפי קודש

ולא תתורו אחרי לבבכם. חסיד אחד התנצל לפני בעל שפת אמת הק' מגור זצללה"ה שיש לו מחשבות ואין מניחין אותו ללמוד ולהתפלל, כי הכל דומה לו שלא טוב עשה ותמיד יש לו עגנ"פ על שעבר, והשיבו הה"ק שלא להביט אחריו כלל, כתיב לא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם, והבן: ספר שיח שרפי קודש

לפניו יתברך מתעוררין ביותר כח המדות וזהו שנאמר כדברך כאשר חכמים הגידו כי אינם חוזרות ריקם ונראה שזה כוונת זוה"ק דף קס"א ב', ואפשר עוד כי המפרשים כתבו שלא הזכיר משה רבינו ע"ה מדת ואמת מפני שהמרגלים אמרו שקר כו' ועיין ברמב"ן שלא התפלל רק להאריך אפו וכנראה כן מלשון התפלה, ואפשר רמז לו הש"ת כי הי' לו לבקש יותר, ובודאי לא זכינו שיתפלל משה רבינו ע"ה יותר אבל אם הי' זוכר שאר המדות לא היו חוזרים ריקם: שפת אמת ליקוטים

ועשו להם ציצת הענין של ציצת הנקראים ג"כ גדילים. ציצת מורה על יראה שלא יהיה האדם חכם בעיניו לעבור על ד"ת אף כחוט השערה ויראה גם להיות נקי מעיני האדם. וגדיל מורה על תקופות שלא ירך האדם מפני המקטריגים עליו בשנאה ויהי' תקיף בדעתו נגדם: ספר מי השילוח

ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם. בשם הה"ק הר"ר בונם זי"ע. הפי' כי האותיות אשר אחרי אותיות "לב" הוא "גם" והוא נגד גאוה כידוע. ואחרי אותיות "עין" הוא "כסף" ואמרה לנו התורה להזהר מגאוה ותאות ממון שהוא שורש הכל. והבן: ספר שיח שרפי קודש

...וצריך להיות בתחילה בבחינת יראה ולבסוף בבחינת אהבה לכלול זה בזה. הגם שבדברי העולם אי אפשר שיהיה שני הדברים ביחד כי למי שהוא ירא אי אפשר לאהוב. ולמי שאוהב אינו מתיירא ממנו אבל בדברים השייכים לרצונו יתברך הם מתאחדים: ספר בית אהרן

יש מחלוקת בש"ע כי יש אומרים שאסור למשוך בס"ג עד תוך הלילה, ויש לומר דהכל אחד ואין מחלוקת ביניהם, כי הוא דבר המסור ללב אם נוטה לש"ש או לא: ספר אמרי פנחס - שער ד - שבת ומועדים {מט}

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - email - CHIZUK@PM.ME
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש "באר היטב", ושיעורים באידיש או ענגליש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את הרבים - אחב"י באלפי מקומות בעולם קע"ה כ"י, נא להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally! In Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your friend's addresses to receive a.s.a.p. #873

לע"נ זקיני ר' מנשה בן הרה"ג ר' שבתי ע"ה גראבלאווסקי
נלב"ע כ"ה סיון תשל"ב תנצב"ה
מנו"כ בהר הזיתים ירושלים תובב"א
הוציא יקר מזולל, העמיד תורה ומצות לצעירי ישראל בארה"ב, ורבים השיב מעון

בס"ד יצא לאור מחדש ספרי "אוסף הגליונות על התורה ועל העבודה" ד' חלקים, {שנת תשס"ט, תש"ע, תשע"ה, תשע"ח}, וספר "באר היטב" מכמה שנים

בס"ד יצא לאור מחדש ספר "דברי תורה באר היטב תש"פ ושנים קדומים"
The new Sefer "Divrei Torah Baer Heitev 5780 and Previous Years" [English] is now in print.